

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Social n° 23 de Madrid (Spanje) op 11 maart 2014 — Grima Janet Nisttauz Poclava/Jose María Ariza Toledano (Taberna del Marqués)

(Zaak C-117/14)

(2014/C 151/17)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Social n° 23 de Madrid

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Grima Janet Nisttauz Poclava

Verwerende partij: Jose María Ariza Toledano (Taberna del Marqués)

Prejudiciële vragen

- 1) Is de nationale regeling waarin is bepaald dat voor arbeidsovereenkomsten voor onbepaalde tijd ter ondersteuning van ondernemers een proefperiode van één jaar geldt tijdens welke de arbeidsovereenkomst vrij kan worden beëindigd, strijdig met het Unierecht en verenigbaar met het door artikel 30 van het Handvest [van de grondrechten van de Europese Unie] ⁽¹⁾ gewaarborgde grondrecht?
- 2) Druist de proefperiode van één jaar die geldt voor de arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd ter ondersteuning van ondernemers, in tegen de doelstellingen en de voorschriften — clausules 1 en 3 — van richtlijn 1999/70/EG ⁽²⁾ betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd?

⁽¹⁾ PB 2000, C 364, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 175, blz. 43.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad — Varna (Bulgarije) op 14 maart 2014 — Itales OOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Zaak C-123/14)

(2014/C 151/18)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Administrativen sad — Varna

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Itales OOD

Verwerende partij: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 168 van richtlijn 2006/112/EG ⁽¹⁾ van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde aldus worden uitgelegd dat bij een verkoop van goederen aan een derde op grond van de aankoop ervan het recht op aftrek van voorbelasting ontstaat, ook al bestaat geen bewijs dat de toeleverancier goederen van dat soort bezat?

- 2) Is een bestuurlijke praktijk als die van de Natsionalna agentsia po prihodite (nationaal agentschap voor belastinginkomsten) in overeenstemming met deze richtlijn en de rechtspraak betreffende de uitlegging ervan, wanneer volgens die bestuurspraktijk belastingplichtigen in de zin van de Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (wet op de belasting over de toegevoegde waarde) het recht op aftrek van de voorbelasting wordt geweigerd op grond dat geen bewijs van de herkomst van de goederen bestaat, zonder dat het vermoeden dat aan belastingfraude wordt meegewerkt wordt geuit en/of objectieve gegevens worden verstrekt op basis waarvan kan worden vastgesteld dat de belastingplichtige wist of had moeten weten dat de handeling waarvoor aanspraak op recht op aftrek van de voorbelasting wordt gemaakt, deel uitmaakte van belastingfraude?

⁽¹⁾ PB L 347, blz. 1.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Nürnberg (Duitsland)
op 20 maart 2014 — Strafzaak tegen Zoran Spasic**

(Zaak C-129/14)

(2014/C 151/19)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Nürnberg

Partijen in de strafzaak

Zoran Spasic

Andere Partij: Generalstaatsanwaltschaft Nürnberg

Prejudiciële vragen

- 1) Is artikel 54 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst (SUO) ⁽¹⁾ verenigbaar met artikel 50 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie voor zover in dat artikel 54 het beginsel ne bis in idem is verbonden aan de voorwaarde dat in geval van een veroordeling de straf reeds is ondergaan of daadwerkelijk ten uitvoer wordt gelegd, dan wel op grond van de wetten van de veroordelende overeenkomstsluitende partij niet meer ten uitvoer kan worden gelegd?
- 2) Is aan genoemde voorwaarde van artikel 54 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst ook voldaan wanneer slechts een deel (in casu: de geldstraf) van de in de veroordelende staat opgelegde, uit twee zelfstandige delen (in casu: vrijheids- en geldstraf) bestaande straf ten uitvoer is gelegd?

⁽¹⁾ PB 2000, L 239, blz. 19.